

Basic Data Types - Các kiểu dữ liệu cơ bản

1. khai báo biến (variable) và hằng (constant)

1.1. Biến (variable)

Cú pháp khai báo biến:

```
data_type variable_name;
```

Biến lưu trữ giá trị nào đó và có thể thay đổi giá trị của nó sau này. Ví dụ, chương trình sau khai báo các biến a, b, c.

```
#include <stdio.h>

int main() {
    // Khai báo biến a, b, c:
    int a = 10;      // biến a có kiểu dữ liệu int và giá trị là 10.
    float b = 20.5;  // biến b có kiểu dữ liệu float và giá trị 20.5.
    char c;          // biến c có kiểu dữ liệu char và chưa khởi tạo giá trị.

    // Thay đổi giá trị của a, b và c:
    a = 11;          // thay đổi giá trị của biến a thành 11.
    b = 21;          // thay đổi giá trị của biến b thành 21.
    c = 'B';         // thay đổi giá trị của biến c thành ký tự B.
    return 0;
}
```

Trong ví dụ trên, các số 10, 20.5, 11, 21 và 'B' gọi là các literal.

"int", "float" và "char" đều nằm trong nhóm kiểu dữ liệu nguyên thủy (primitive types). Ở phần (2), chúng ta sẽ làm quen với các kiểu dữ liệu nguyên thủy.

1.2. Hằng (constant)

Cú pháp khai báo hằng:

```
const data_type constant_name;
data_type const constant_name;
```

Hằng cũng lưu giá trị nào đó, nhưng không thể thay đổi giá trị của nó.

Ở ví dụ trước, a, b và c có thể thay đổi sau khi đã khai báo. Nếu ta muốn xác định một biến không thể thay đổi giá trị. Ví dụ:

```
#include <stdio.h>

int main() {
    // Khai báo biến a, b, c:
    const int a = 10;      // biến a có kiểu dữ liệu int và giá trị là 10.
    float const b = 20.5;  // biến b có kiểu dữ liệu float và giá trị 20.5.
    const char c;          // biến c có kiểu dữ liệu char và chưa khởi tạo giá trị.

    // Không thể thay đổi giá trị của a, b và c.
    return 0;
}
```

2. Kiểu dữ liệu

2.1. Các nhóm kiểu dữ liệu

Trong C có các nhóm kiểu dữ liệu sau:

- Primitive data types - kiểu dữ liệu nguyên thủy: hầu hết các kiểu dữ liệu được sử dụng để biểu diễn các giá trị đơn giản như số nguyên (integer), số thực (float), ký tự (character).
- User defined data types - kiểu dữ liệu do người dùng định nghĩa.
- Derived types - kiểu dữ liệu dẫn xuất: cho phép kết hợp nhiều kiểu dữ liệu với nhau.

2.2. Các kiểu dữ liệu nguyên thủy

Kiểu số nguyên - integer

- Dùng để biểu diễn số nguyên.
- Các kiểu này có phạm vi biểu diễn và kích thước tùy vào trình biên dịch hoặc hệ điều hành. Sau đây là ví dụ cho trình biên dịch GCC 32-bit:

Kiểu	Giá trị	Kích thước
short (short int)	số nguyên có dấu	2 byte
unsigned short (unsigned short int)	số nguyên không dấu	2 byte
int	số nguyên có dấu	4 byte
unsigned int	số nguyên không dấu	4 byte
long (long int)	số nguyên có dấu	4 byte
unsigned long (unsigned long int)	số nguyên không dấu	4 byte
long long (long long int)	số nguyên có dấu	8 byte
unsigned long long (unsigned long long int)	số nguyên không dấu	8 byte

Kiểu dấu phẩy động - floating-point

- Dùng để biểu diễn số thực.

- Các kiểu này có phạm vi biểu diễn và kích thước tùy vào trình biên dịch hoặc hệ điều hành. Sau đây là ví dụ cho trình biên dịch GCC 32-bit

Kiểu	Phạm vi biểu diễn	Kích thước
short (short int)	1.2E-38 tới 3.4E+38	4 byte
unsigned short (unsigned short int)	1.7E-308 tới 1.7E+308	8 byte
int	3.4E-4932 tới 1.1E+4932	16 byte

Kiểu ký tự - char

- Một giá trị kiểu char chiếm một byte (8 bit) và có thể biểu diễn một ký tự thông qua bảng mã ASCII (tự tra cứu trên internet).
- Lưu ý là kiểu char vừa có thể biểu diễn một ký tự vừa có thể biểu diễn một số nguyên.
- Có hai kiểu char:
 - signed char (có thể biểu diễn số nguyên từ -128 đến 127).
 - unsigned char (có thể biểu diễn số nguyên từ 0 đến 255).

Kiểu void

- Dùng để cho biết rằng không có giá trị nào được biểu diễn.

2.3. Các kiểu dữ liệu của các literal

Như đã nói ở phần (1), các số 10, 20.5, hay 'B' được gọi là các literal. Chúng là các giá trị cụ thể, và cũng có kiểu dữ liệu (theo quy ước C).

2.3.1. Integer literals

- **Dạng thập phân (decimal):** Viết như cách viết số nguyên trong toán học. Ví dụ
 - 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
- **Dạng bát phân (octal):** Bắt đầu bằng chữ số 0. Ví dụ:
 - 0, 01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 010
- **Dạng thập lục phân (hexa):** Bắt đầu bằng 0x. Ví dụ:
 - 0x0, 0x1, 0x2, 0x3, 0x4, ...
 - 0xA, 0xB, 0xC, 0xD, 0xE, 0xF, ...
 - 0xa, 0xb, 0x1a, 0x2a, 0x3a, ...
- Lưu ý: theo mặc định, các integer literal có kiểu dữ liệu int. Ta có thể thêm hậu tố:
 - L: để biểu diễn kiểu long. Ví dụ: 1L, 2L, 10L.
 - LL: để biểu diễn kiểu long long. Ví dụ: 1LL, 2LL, 10LL.
 - U: để biểu diễn kiểu unsigned int. Ví dụ: 1U, 2U, 10U.
 - UL hoặc LU: để biểu diễn kiểu unsigned long. Ví dụ: 1UL, 2UL, 10UL, 1LU, 2LU, 10LU
 - ULL hoặc LLU: để biểu diễn kiểu unsigned long long. Ví dụ 1ULL, 2ULL, 10ULL, 1LLU, 2LLU, 10LLU.

2.3.2. Floating-point literals

- **Dạng thập phân (decimal form):** Viết như cách viết số thực trong toán học (lưu ý là dùng dấu . thay vì dấu ,). ví dụ:

- 1.0, 1.5, 10.0.
- **Dạng mũ:** Thêm e hoặc E kèm số mũ đằng sau. Ví dụ:
 - 6.022e23: 6.022 nhân 10 mũ 23.
 - 6.5E15: 6.5 nhân 10 mũ 5.

2.3.3. Character literals

- Các literal ký tự biểu diễn bằng cách đặt ký tự giữa hai dấu ' '. Ví dụ:
 - 'a', 'b', 'c' ...
 - 'A', 'B', 'C' ...
 - '0', '1', '2', '3', ... (đừng nhầm lẫn "ký tự số" với "số").
 - '@', '&', '~', '!', ...

2.3.4. String literals

- Ở trên ta đã thấy ví dụ về character literal (ví dụ 'a', 'B'). Một string literal là dãy các ký tự đặt giữa hai dấu nháy kép ". Ví dụ:
 - "Hello World"
 - Hello World (sai vì không đặt giữa " ").

3. Xuất nhập cơ bản

Để xuất nhập dữ liệu, ta có nhiều hàm (function) khác nhau. Tuy nhiên, trước hết chúng ta tạm sử dụng hai hàm sau:

- printf: xuất data đã được định dạng (print formatted data).
- scanf: nhập data đã được định dạng (scan formatted data).

Cú pháp:

```
printf(string, param1, param2, ...);
scanf(string, &param1, param2, ...);
```

Ví dụ, thử chạy chương trình sau:

```
#include <stdio.h>

int main(){
    int a = 10;           // khởi tạo a bằng 10.
    printf("Hello.\n");  // in ra màn hình "Hello."
                        // \n đại diện cho ký tự xuống dòng.
    printf("variable a = %d\n", a); // In giá trị của a ra màn hình.
                        // %d báo cho trình biên dịch lấy
                        // giá trị từ biến đầu tiên cho vào

    printf("Change a to: ");
    scanf("%d", &a);      // lấy giá trị người dùng nhập để ghi vào a.
    printf("After changing, a = %d\n", a); // In giá trị của a ra.
```

```
    return 0;
}
```

- Output:

```
Hello.
variable a = 10
Change a to: 20
After changing, a = 20
```

- Một số lưu ý về cách sử dụng hàm printf và scanf:
 - \n: là ký tự xuống dòng.
 - %d: đại diện cho một số nguyên nào đó (để thế vào). Thuật ngữ để chỉ %d là "format specifier"
 - &a: nghĩa là "địa chỉ của a". Khi sử dụng hàm scanf, ta không truyền tên biến vào mà truyền địa chỉ của biến vào.
- Format specifier của các kiểu dữ liệu:

Kiểu	Format specifier
short (short int)	%hd
unsigned short (unsigned short int)	%hu
int	%d
unsigned int	%u
long (long int)	%ld
unsigned long (unsigned long int)	%lu
long long (long long int)	%ll
unsigned long long (unsigned long long int)	%llu
float	%f
double	%lf
long double	%Lf

4. Toán tử (operator) - toán hạng (operand) - biểu thức (expression)

Trong C, mỗi biểu thức là kết hợp của toán tử và các toán hạng. Mỗi biểu thức sẽ:

- Thực hiện một công việc nào đó.
- Trả về một giá trị nào đó (bắt buộc luôn trả về giá trị nào đó).

Xét ví dụ sau:

```
#include <stdio.h>

int main(){
    int a, b, c;
    a = 1;      // Biểu thức gán: toán tử = (gán), toán hạng a và 1.
                // Gán 1 cho a.

    b = 2;      // Biểu thức gán: toán tử = (gán), toán hạng b và 2.
                // Gán 2 cho b.

    c = a + b;  // có 2 biểu thức:
                // 1. biểu thức cộng: toán tử + cùng 2 toán hạng a và b
                // trả về một giá trị tạm 3.
                // 2. biểu thức gán: toán tử =, có 2 toán hạng là biểu thức
                // bên phải và c => gán giá trị tạm (3) cho c.

    printf("c = %d", c);    // cũng là một biểu thức.
    return 0;
}
```

Output:

```
c = 3
```

Lưu ý là một biểu thức luôn trả về một giá trị nào đó. Ví dụ, ngay cả biểu thức gán (ký hiệu là dấu =) cũng trả về giá trị:

```
#include <stdio.h>

int main(){
    int a, b, c;
    c = b = a = 3 + 7; // Dòng này có 4 biểu thức:
                        // 1. biểu thức cộng: 3 + 7 trả về data 10.
                        // 2. biểu thức gán (dấu = đầu tiên từ phải qua):
                        //     - Gán 10 cho a.
                        //     - Trả về giá trị bằng chính giá trị được gán (10).
                        // 3. biểu thức gán (dấu = thứ 2 từ phải qua):
                        //     - Gán 10 cho b.
                        //     - Trả về giá trị 10.
                        // 4. biểu thức gán (dấu = thứ 3 từ phải qua):
                        //     - Gán 10 cho c.
                        //     - Cũng trả về giá trị 10
                        //     (mặc dù ta không dùng đến nữa).

    printf("c = %d", c); // Ở đây cũng có một biểu thức nữa, là "lời gọi hàm"
                        // nhưng tạm thời không học ở bài này.
                        // Tạm hiểu lệnh printf này sẽ in giá trị
                        // của c ra màn hình
```

```
    return 0;
}
```

Output:

```
c = 10
```

Toán tử gán (ký hiệu dấu =)

- = ;
 - Cú pháp:

```
operand1 = operand2
```

- Công dụng: gán giá trị của toán hạng bên phải cho biến bên trái (2 toán hạng).
- Trả về: chính giá trị được gán.

- += ;
 - Cú pháp:

```
operand1 += operand2
```

- Công dụng: Cộng 2 toán tử với nhau, rồi lấy kết quả gán cho operand1.
- Trả về: chính giá trị được gán.

- Hãy tự suy ra công dụng của các toán tử gán khác:
 - *=
 - /=
 - % =
 - -=
 - ...

Toán tử tăng, giảm:

- ++: tăng
 - Cú pháp:

```
operand++
hoặc:
++operand
```

- Công dụng: tăng giá trị của toán hạng bên phải hoặc bên trái nó (1 toán hạng).
- Trả về:

- Nếu nằm bên phải toán hạng: trả về giá trị lúc đầu của toán hạng.
- Nếu nằm bên trái toán hạng: trả về giá trị lúc sau của toán hạng.
- --: giảm
 - Cú pháp:

```
operand--
hoặc:
--operand
```

- Công dụng: giảm giá trị của toán hạng bên phải hoặc bên trái nó (1 toán hạng).
- Trả về:
 - Nếu nằm bên phải toán hạng: trả về giá trị lúc đầu của toán hạng.
 - Nếu nằm bên trái toán hạng: trả về giá trị lúc sau của toán hạng.

Ví dụ:

```
#include <stdio.h>

int main(){
    int a, b, x;

    a = 1;
    b = 10;
    x = b + a++;
    printf("x = %d, a = %d, b = %d\n", x, a, b);

    a = 1;
    b = 10;
    x = b + ++a;
    printf("x = %d, a = %d, b = %d\n", x, a, b);
    return 0;
}
```

Output:

```
x = 11, a = 2, b = 10
x = 12, a = 2, b = 10
```

Toán tử số học - Arithmetic operators

- *: Nhân.
 - Cú pháp:

```
operand1 * operand2
```


- / : Chia.
 - Cú pháp:

operand1 / operand2

- % : Chia lấy phần dư.
 - Cú pháp:

operand1 % operand2

- + : cộng.
 - Cú pháp:

operand1 + operand2

- - : trừ:
 - Cú pháp:

operand1 - operand2

Toán tử quan hệ - Relational operators

Tất cả toán tử quan hệ trả về:
1 nếu đúng.
0 nếu sai.

Có các toán tử quan hệ sau:

- < : so sánh bé hơn.
 - Cú pháp:

operand1 < operand2

- > : so sánh lớn hơn.
 - Cú pháp:

operand1 > operand2

- `<=` : so sánh bé hơn hoặc bằng.

- Cú pháp:

```
operand1 <= operand2
```

- `>=` : so sánh lớn hơn hoặc bằng.

- Cú pháp:

```
operand1 >= operand2
```

- `==` : so sánh bằng.

- Cú pháp:

```
operand1 == operand2
```

- `!=` : so sánh khác (không bằng).

- Cú pháp:

```
operand1 != operand2
```

Toán tử logic - Logic operators

- Lưu ý, trong các phép toán quan hệ ở phần trước, và logic ở phần này, thì số "0" có ý nghĩa là "sai", (false), còn số "1" hoặc số nào đó khác 0 có ý nghĩa là "đúng", "true".
- `!` : phép phủ định.
 - Cú pháp

```
!operand
```

- Trả về:
 - 1 (true) nếu operand bằng 0 (false).
 - 0 (false) nếu operand khác 0 (true).

- `&&` : phép and.

- Cú pháp:

```
operand1 && operand2
```

- Trả về:
 - 1 (true) nếu cả hai toán tử khác 0 (true).

- 0 nếu một trong hai toán tử bằng 0 (false).
- || : phép or.
 - Cú pháp:

```
operand1 || operand2
```

- Trả về:
 - 1 (true) nếu một trong hai toán tử khác 0 (true).
 - 0 (false) cả hai toán tử bằng 0 (false).

Toán tử bitwise - Bitwise operators

- << : dịch bit sang trái

- Cú pháp:

```
operand1 << operand2
```

- Trả về: data có tất cả các bit của operand1 bị dịch sang trái operand2 lần, mỗi một lần dịch sang trái thì bit tận cùng bên phải được đệm bởi giá trị 0.

- >> : dịch bit sang phải

```
operand1 >> operand
```

- Trả về: data có tất cả các bit của operand1 bị dịch sang phải operand2 lần, mỗi một lần dịch sang phải thì bit tận cùng bên trái được đệm bởi giá trị 0.

- ~ : phép đảo bit

- Cú pháp:

```
~operand
```

- Trả về: data có từng bit bị đảo từ operand.

- & : phép and trên từng cặp bit.

- Cú pháp:

```
operand1 & operand2
```

- Trả về: data có từng bit là and của từng cặp bit từ operand1 và operand2.
- ^ : phép xor trên từng cặp bit.
 - Cú pháp:

```
operand1 ^ operand2
```

- Trả về: data có từng bit là XOR của từng cặp bit từ operand1 và operand2.
- | : phép or trên từng cặp bit.
 - Cú pháp:

```
operand1 | operand2
```

- Trả về: data có từng bit là or của từng cặp bit từ operand1 và operand2.

Toán tử sizeof

- Như đã nói, kích thước các kiểu dữ liệu cơ bản còn tùy thuộc vào trình biên dịch hoặc hệ điều hành. Tuy nhiên, sẽ có những lúc ta cần biết kích thước kiểu dữ liệu. Toán tử "sizeof" được sử dụng để lấy kích thước của biến hoặc kiểu dữ liệu (tính bằng byte).
- Cú pháp sử dụng toán tử sizeof:
 - sizeof var_name // không khuyến khích sử dụng.
 - sizeof(var_name) // khuyến khích sử dụng.
 - sizeof(data_type) // khuyến khích sử dụng.

Ví dụ:

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int a = 10;
    long long b = 20;
    float c = 40.0;

    printf("sizeof a = %d\n", sizeof a);
    printf("sizeof(int) = %d\n", sizeof(int));
    printf("sizeof(b) = %d\n", sizeof(b));
    printf("sizeof(long long) = %d\n", sizeof (long long));
    printf("sizeof c = %d\n", sizeof c );
    printf("sizeof(float) = %d\n", sizeof(float));
    return 0;
}
```

Output:

```
sizeof a = 4
sizeof(int) = 4
sizeof(b) = 8
sizeof(long long) = 8
sizeof c = 4
sizeof(float) = 4
```

5. Ép kiểu - Type casting

Toán tử ép kiểu được sử dụng theo cú pháp sau:

```
(data_type) variable_name
(data_type) literal
(data_type) expression
```

Các kiểu dữ liệu (data types) khác nhau sẽ có kích thước và cách lưu trữ giá trị khác nhau. Ép kiểu là việc chuyển dữ liệu từ kiểu này sang kiểu khác. Hiện tượng ép kiểu thường xảy ra trong các biểu thức.

Có 2 trường hợp ép kiểu:

- Tường minh (explicit cast): lập trình viên sử dụng toán tử ép kiểu.
- Không tường minh (implicit cast): lập trình viên không sử dụng toán tử ép kiểu, nhưng trình biên dịch tự ép kiểu.

Xét ví dụ sau

```
#include <stdio.h>

int main() {
    float x = 10/3; // Kết quả ra 3.
                    // Vì 10 và 3 là 2 integer literal.
                    // phép chia 2 kiểu int sẽ ra kết quả kiểu int.
                    // Sau đây kết quả được ép (không tường minh)
                    // thành kiểu float và gán cho x.

    float y = (float) 10/3; // Kết quả ra 3.33333.
                          // Trước khi chia, 10 được ép
                          // kiểu thành kiểu float, nên phép chia
                          // kiểu float sẽ ra kiểu float
                          // rồi gán cho y
    printf("x = %f\n y = %f\n", x, y);
    return 0;
}
```

Output:

$$x = 3.000000$$

$$y = 3.333333$$